

da den højtærede Finansminister, der først maa skønne og har det første Ansvær —, at man mener, at det gaar an og maaske ogsaa er paakrævet af Hensyn til Stillingen i Kommunerne at stille et Beløb af 18 Mill. Kr. til Raadighed for Kommunerne til at træffe yderligere Foranstaltninger paa Dyrtilsomraadet — og det er det, der i Virkeligheden ligger i Forslaget om de 6 Kr. pr. Indbygger, hvis man da gennemfører Foranstaltninger, der andrager 9 Kr. pr. Indbygger —, vilde jeg meget foretrække, at vi fandt andre Regler for Fordelingen end den, at hvis man enten ved Nedsættelse af Brændselspriserne eller ved andre Foranstaltninger, som kommer alle i Kommunerne til gode, paalægger Kommunerne en Udgift svarende til 9 Kr. pr. Indbygger, skal Kommunerne faa deres Part af de 18 Mill. Kr. fordelt med 6 Kr. pr. Indbygger i hver Kommune — jeg regner her rundt, der er jo ikke fuldt 3 Millioner Mennesker i Landet — og efter den Regel, at de Kommuner, der har bedst Raad til at anvende noget, ogsaa faar det fulde Beløb, medens de andre maaske er saadan stillede, at de maa sige: Det kan være meget rart, at vi faar de 6 Kr. pr. Indbygger, men vi skal dog selv ud med 3 Kr. pr. Indbygger, og Tilstanden er haard nok i Forvejen, saa vi tør, til Trods for at vi kan faa de 6 Kr., ikke indlade os paa at foretage disse Foranstaltninger. Jeg tror ikke, det er den rigtige Form for Fordelingen af disse 18 Mill. Kr., der her er foreslaaet, hvis Regeringen mener, at disse 18 Mill. Kr. skal stilles til Kommunernes Raadighed, naturligvis kun under Forudsætning af, at de anvender dem, det er ikke Mening, at disse Penge skal gaa ind i Kommunens Kasse saadan, at de skaber enten Reservefond eller andre Fonds. Jeg har ment, at Stillingen var en saadan, at man ikke skulde opfordre Kommunerne til at foretage andre Foranstaltninger end dem, de anser for paakrævede, og at Staten skulde tage sin Part af Udgifterne efter den Ordning og de Vedtagelser, der nu allerede har fundet Sted og er gældende for den tilbageværende Del af de 5 Fjerdingaar, for hvilke Dyrtilsloven gælder.

Den højtærede Minister berørte ogsaa de Bemærkninger, jeg havde gjort om §§ 6 og 7, de Paragraffer, der vedrører ændrede Regler for Udskrivningen af Tillægsskatten. Den højtærede Minister søgte at vise, at der der var en Uovensstemmelse eller Uenighed mellem, hvad det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellin-

ger) havde sagt, og hvad jeg havde sagt. Det er vist rigtigt nok, men det er der ikke noget mærkeligt i, vi staar som Ordfører hver for sit Parti, og Opfattelserne har før været forskellige, og det vil de vel ogsaa være her. Den højtærede Minister sagde, at jeg udtalte mig med større Forsigtighed om § 7 end det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds. Ja, det er muligt, jeg var nødt til at udtale mig med en vis Forsigtighed om begge Paragraffer, fordi jeg ikke var rigtig klar over, om det var Mening, at den samme Kommunalbestyrelse kunde anvende begge Paragraffer samtidig, og det vilde jeg gerne have Oplysning om hos den højtærede Minister. Men det svarede Ministeren ikke paa, han gav ikke nogen Forklaring hverken af dette eller af de Forhold, jeg nævnte, angaaende Forsyningen med Lys og Brændsel fra kommunale Værker, der synes mig at være vanskelige. Det, jeg ønskede Klarhed over, var — jeg maa maaske gentage det, det skal kun være et Par Minutter — Spørgsmaalet om, hvorvidt en Kommunalbestyrelse kan sige: Nu sætter vi her i Kommunen Grænsen for Tillægsbeskatningen til 3,000 Kr., og saa fradrager vi i alle Indkomster over 3,000 Kr. de 3,000 Kr., hvorved der kommer et Beløb, der maaske begynder med 50 Kr., nemlig for den, der har en Indtægt paa 3,050 Kr., og saa gaar det saa højt op, som nu en Gang Indtægterne er i Kommunen. Og det er nota bene de Indkomster, som ikke er de paagældende Skatteyderes virkelige Indkomster, men de i Henhold til den kommunale Skattelovs § 7 udfundne Indkomster. Naar man da har foretaget dette Fradrag af 3,000 Kr. for alle Indkomster paa over 3,000 Kr. i det Beløb, som er udfundet efter § 7, og som i Virkeligheden er et fingeret Beløb, benytter man for Beskatningen en stigende Skala, der ligger indenfor Rammen af det i Statens Indkomst- og Formueskattelov fastsatte, tiltrods for at der allerede ved den første Ansættelse af Indkomsterne — ikke Skatten, men Indkomsterne — er tilvejebragt en stigende Skale ved de procentvise Fradrag og Tillæg, og der kommer dernæst en endnu stærkere stigende Skala derved, at man fradrager 3,000 Kr. i Indkomsten, hvilket betyder meget mere for den, der har 3,100 Kr., end for den, der har f. Eks. 20,000 Kr. Naar man endelig har foretaget dette, siger man tilsidst: Paa de saaledes udfundne Indkomster, som skal beskattes, anvender vi en progressiv Skala, der ligger indenfor Rammerne af den i Statsskatteloven fastsatte